

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

JAMES DREBEVEC, Editor

Henderson 9628

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00. Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti četrt leta \$2.25. Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00. Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year. U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months. U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months. Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months. Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 54

Fri., March 5, 1943

Bodoča Liga Narodov

(Pričujočo razpravo je napisal italijanski duhovnik Don Luigi Sturzo, ustanovitelj nekdanje Ljudske stranke na Laskem. Sedaj živi v izgnanstvu v Ameriki. Priobčil jo je v tedniku Commonweal. Zdi se nam zanimivo razmišljanje, zato stvar priobčujemo v prevodu P. A.)

Precej se svet pomišlja, če bi ali ne bi imenoval "Ligo narodov" tisto bodočo mednarodno ustanovo, ki se bo morala organizirati po zgledu Združenih narodov. Ali naj jo rajši imenujemo "Občestvo narodov," ali "Društvo narodov" ali "Svetovno občestvo" ali "Mednarodno federacijo"?

Med tem ko čakamo na kako novo lepo ime za to ustanovo, dajmo jo za sedaj še imenovati "Ligo narodov," zakaj ne potegujemo se za to, da bi bila vsa preteklost popolnoma pozavljena, in radi bi poklicali nazaj v življenje in korist vse, kar je bilo dobrega v Genovi in v Hagu. Mislamo si za sedaj, da je preteklost za nami, bodočnost se ima pa šele ustvariti. Tako si bomo mogli zamisliti oblike nove ustanove, ki naj vodijo do razumevanja tega, katere najbolj značilne spremembe bo treba uvesti.

Članstvo nove Lige. — Vsem državam naj bo svobodno pristop v to novo Ligo. Toda samo tiste naj bodo v resnici sprejete, ki bodo voljne sprejeti duha in črko nove mednarodne Zaveze. Napaka je bila v preteklosti ta, da so mogle pristopiti v Ligo države, ki niso bile sposobne, ne moralno in ne politično, da bi tudi res vzele nase soodgovornost, ki jo je članstvo nalagalo. Take države so pozneje postale sovražnice in saboterke Lige. Ena teh je bila Japonska, ki je pripravljala napad na Mandžurijo, pa je radi tega Liga narodov ni izključila iz svoje srede, čeprav bi jo bila morala. In ko je Japonska sama od sebe izstopila iz Lige, so ji pustili, da je še nadalje izvrševala mandat nad Maršalskim in Gilbertskim otočjem. Liga tega ni skušala preprečiti. Isto velja glede Nemčije in Italije.

V Genovi so sedeli skupaj bodoči sovražniki. Kar je pa še bolj čudno, je to, da so tisti, ki so pripravljali sedajno vojno, tudi izpodkopavali Ligo, pa jim ostale države niso okusale nič ustavljanja pogubnega dela.

K novi Ligi morajo spadati predvsem tisti Združeni narodi, ki so podpisali washingtonsko deklaracijo. Za sedaj jih je 30, skupno z "Borbeno Francijo" jih je 31. Združeni narodi so se zavezali, da se bodo bojevali za svobodo, za versko prostost, za pravičnost, za človeške pravice, za splošen red in za mednarodno sodelovanje. Ko bo enkrat zmaga dosežena, bo prišel čas, da svoje naloge resno vzamejo nase.

Čujemo mnogo posmislekov glede Rusije. Spet in spet ljudje poudarjajo, da bo kolektivna zmaga pomenila tudi za Rusijo novo dobo. Danes imamo lahko utemeljeno upanje, da bo Rusija v svojem lastnem interesu lojalno sodelovala z Ligo, zato zasluži vsestransko pomoč in zaupanje. Ako bi se izkazalo, da se motimo, to se pravi, ako bi Rusija skušala radirati mednarodni red s svojo komunistično propagando ali morda z drugačnim oboroževanjem svoje armade kot dogovorjeno potom bodoče Lige, potem bo seveda Liga morala pozvati Rusijo k izpolnjevanju njene dolžnosti — prav tako kot bi bila morala prejšnja Liga napraviti z Nemčijo in Italijo.

Ni nam treba misliti, da je bila Geneva brez vsake moči. Ni ji manjkalo moči, manjkalo ji je dobre volje. Enkrat je bila Anglija tista, ki ni kazala dobre volje, drugi je bila Francija, tretjič obe skupaj, ne da bi omenjal na tem mestu nesodelovanje Združenih držav. Pripravi še tako izvrsten zakonik, ako ni volje ravnati se po njem, mora kajpada vsaka zaveza biti nič več kot mrtva črka.

Kar se tiče onih držav, ki so ostale v tej vojni nevtralne, bo treba preiskati, če res zaslužijo zaupanje in jim je mogoče dovoliti pristop v Ligo. Kar je med njimi takih, ki se nagibajo k totalitarizmu, odrekaajo svobodo svojim državljanom, preganjajo vero, zatirajo narodnostne manjšine — takim državam naj bi se članstvo v Ligi odklonilo. Čeravno so zdaj nevtralne. Vsaj tako dolgo, dokler si svojega političnega sistema ne preurede po duhu Lige.

Kar se pa tiče premaganih držav, bo predvsem treba počakati na izoblikovanje novih vlad, novih ustav, potem se bo šele videlo, če so sposobne za sprejem v Ligo ali ne. Ligo si moramo zamisliti ne kot zgolj nekaj formalnega, ampak nam mora predstavljati živo telo. Kakor mora biti vsak državljan lojalen napram svoji državi, tako mora vsaka vladajoča država biti lojalna napram Ligi.

Ko bo minila sedanja svetovna prekucija, se bo dalo verjeti, da bodo zmogovite države to lojalnost res imele, ne bo pa to tako lahko verjeti o premaganih državah. Zato bodo morale te poprej dokazati, da so se predručile, da so pometle s svojim prejšnjim "redom" in so se oklenile idej Lige. Šele potem jim bo mogoče dovoliti vstop in jim dati člansko izkaznico.

(Nadaljevanje drugič.)

TO IN ONO

Se lansko jesen je svaril Hitler svoje generale, da bi pomislili padec Rževa na ruski fronti več, kot če bi bilo porušene pol Berlina. No, Ržev je že padel, Berlin bo pa kmalu.

Newburške novice

Pred menoj v sobi visi krasna slika Blejskega jezera in mogočnih gora, ki ga strahijo skoraj od vseh strani. Slika je umetniško delo S. H. Jančarja iz Girarda, O., kateri sedaj pohaja v višje šole v Detroitu, Mich.

Ta prekrasna slika me dnevno spominja na bujno krasoto Bleda in njegove okolice, iz katere mi prihajajo pokojni starši. Kolikokrat sta se obračala v svojih spominih nazaj v ta skriti kot svetla, v katerega je Stvarnik vtisnil malo senco nebeskih pokrajin.

V podnožju goratih velikano so mirno počivale razne vasice, katerih veseli in srečni prebivalci so se vsako jutro zgodaj porazdeljevali med prijazne njivice po dolinah, od kod se je slišalo prijateljsko kramljanje in ne po redko tudi slovenska pesmica. Trikrat na dan pa so pozdravili to zadovoljno življenje lepo ubrani glasovi zvonov iz številnih cerkva in podružnic, ko so vabili zemljanje k počenjenju včlovečenega Zveličarja in Njegovih mater Marije, Kraljice nebes in zemlje.

O nedeljah pa je obmorovalo vse. Orodje je počivalo doma pod streho. Ljudje pa po svojih malih in vendar srečnih domovih. Nedelja je bila Gospodov dan in nihče mu ga ni kradel ali skrunil z ogibnim delom. Obleženi v prazno, so prebivalci vrteli skupaj v svoje cerkve, da prav tako, kakor so čez teden skrbeli za telo, v nedeljo poskrbijo za dušo. K maši in k nauku. Nihče ni brez važnega vzroka opuščal službe božje. Popoldne in zvečer pa se je mladina zbirala v skupine, pela in se zabavala, dočim so starejši kramljali o tem, kar se je čez teden godilo doma in po svetu. Delali so tudi načrte vsak za svoje potrebe čez teden.

Tako je bilo življenje v Sloveniji, ne samo okoli Bleda, pač pa po vseh krajih, kjerkoli je Slovenec bival.

Kakšna razlika.

Pod tujevo peto to dobro ljudstvo joka in stoka sedaj na vseh krajih, v vseh kotih svoje lastne zemlje in strada in gladi umira, ker mu poberejo in ga oropajo vsega, kar si je pridela. Pa ne samo to. Oropali so ga tudi otrok, da bi jih potujčili in bi jim izbrisali iz spomina zavest, da so Slovenci. Tujec pa se šepir nad njimi in mori in pobija in tlači in muči, da se križ ubogih žrtev razlega tja preko gora in morja, da prejšnja naša sreča s sočutjem in bridkostjo, katera se ne da popisati, ker bi jim radi pomagali pa jim ne moremo.

Pa, kakor je križ ubogih žrtev izpod tujeve pete pretresljiv, je nepopisno strašnejši oni vik in krik, ki ga iztisne iz ubogih žrtev bratomorivcev, partizan. Menim, da poznejši rodovi ne bodo hoteli, ali pa ne bodo mogli umeti, kako bi kakšna stvar mogla postati tako brezsrčna, tako sadistična, tako peklenko, hudicevo sovražna svojemu lastnemu bratu, da bi se mogel nasmevati na njegovih mukah in stiskah. Partizan ni več človek, ampak je obsedenec, iz katerega sam peklenšček govori, bruhaja in dela. Vse to se vidi iz tega, kar so delali ruski komunisti nad svojim lastnim narodom, in kar delajo danes slovenski partizani po Sloveniji.

Kaj potem glede onih, ki se s partizani strinjajo in jih v njihovih več kot zverinskih početjih bodrijo in jim pošiljajo kablne v odobravanje bratomorskega zločina? Kaj pa glede teh? Ali niso potemtakem tudi oni bratomorci? Da, so! Kdor bratomorstvo odobrava in ga podpira, je sam bratomorec in prav nič manj, kakor oni, ki je vzel nož pa ga zarinil v srce nedolžni žrtvi, kakoršnih je sedaj v Sloveniji na stotine. In mi Slovenci v Ameriki imamo take Judeže, izdajavce med seboj.

In zakaj morijo partizani svoje lastne brate? In zakaj jih nekateri izmed ameriških Slovencev podpirajo? Za nič drugega, kakor radi VERA V BOGA. Res je nekaj politike tudi zraven. Toda glavni vzrok je VERA V BOGA. Kakor že v Kristusovem času obsedenec Jezusa ni mogel videti, tako ga tudi slovenski partizan, komunist, odpadnik od vere, ne more videti; ne Kristusa ne kristjana, ne kaj drugega, kar bi ga spominjalo na Boga. Ali ne kaže to na obsedenost? Človek, sam na sebi, ima srce.

Pa to ne bo šlo. Hudci bo, s pomočjo svojih pomagačev, pač nekaj časa raval, kakor je raval sem pa tja skozi dva tisoč let proti Kristusu in njegovim vernim. Do sedaj je Kristus še vedno zmagal in bo tudi v tem slučaju. Prišli bodo dnevi, ko o partizanih ne bo ne duha ne sluha in brezbožni komunisti bo še davno pokopan in niti kosti sedanjih zbesnelih partizanov in njihov sokrivcev ne bo več; katoliški Slovenci pa bodo živeli naprej. Kristus in krščanstvo je večno, partizani, komunisti, brezbožništvo pa le sporadični izbruhi pekla. Kje je danes Nero? Kje je Dioklecijan? Kje so drugi rimski mogočnejši, ki so se zakleli, da bodo spravili krščanstvo iz sveta? Z gnušom se jih svet tu pa tam še spominja, kakor se spominja kake druge nesreče. Krščanstvo pa gre svojo pot, vsak dan močnejši, vsak dan bolj priljubljen. Julian odpadnik se je dolgo boril z mečem in ognjem proti krščanstvu pa je končno moral priznati: "zmagal si Nazareneček!"

"\$16.00 sem plačala za mleko, ki smo ga porabili v dveh tednih," mi je pravila mati osmerih otrok v starosti od enega pa do trinajst let. To se pravi \$32.00 na mesec, samo za mleko. In mleko je najboljša hrana in za otroke neobhodno potrebna. Taka je draginja danes in kdor ima veliko družino mora že zelo paziti gospodinja, če prav mož dela vsak dan in dobro zasluži, da se družina preživi in obleče. To je en vzrok zakaj je toliko zakonikih, kateri otrok nočejo. Toda, ako se ne motim, bo prišel čas, ko si bodo želeli, da bi bili sprejeti otroke rajši kot, da so denar devali na kup, kajti denar ne bo prinesel sreče, ne tukaj ne tam na oni strani. Pravilno vzgojeni otroci jo pa prinesejo poprašaj te starše številnih dobrih otrok.

Pri Anton Kordanovih je bilo zadnjo soboto praznovanje. Starejša hčerka, Stanislava (Stella), je isti dan podala svojo desnico Edward Zmarzlyu v znak stanovitne in večne ljubezni. Ženin je poljske narodnosti. Zmarzlyi so poznani, saj je Edward že tretji, ki si je poiskal Slovenko za ženo. Brat John pa je že v drugi na cerkvenem obdoru.

Pri sv. maši so se zbrali domači obeh družin, kateri so sploh mogli. Le škoda, da eden izmed nevestinih bratov, ki je pri voljakih nekje v Coloradi, ni mogel biti navzoč. Prav tako je tudi eden izmed ženinih bratov nekdoli v Floridi.

Tako se je začela rušiti tudi Kordanova lepa družina. Anton in Alfons sta pri vojakih, ena hči odhaja od doma po poti, po kateri začnejo otroci vsake družine iti prej ali slej, ko si ustanovijo svoj dom. Številna pa v zgledna je bila Kordanova družina z devetimi otroki, vsi dobri krščanski vzgojeni, dobri delavci in delavice in pošteni sosedje. Pridni otroci so staršem v večje veselje pa tudi v zaslugo, kot pa vsi tisočaki, katere si MORDA naberejo oni, ki otrok ne marajo.

V nedeljo boste videli v eni igri v kake zadrege pride človek, ako se preveč ponaša s svojim bogastvom pa druge prezira. V drugi igri boste pa videli, kakšen je strah, kajti strahovi se bodo prikazovali in strašili, da bo strah in groza. Pridite, ali popoldne ob 2:30 ali pa zvečer o 7:30.

Vsi igravci so se zelo dobro potrudili, da bi mogli pokazati svoje zmožnosti. Nekaj je še novih in tudi ti kažejo uspeh po pogostih in številnih vojah.

Globoka žalost je zagrnila Frank Marincičovo hišo, ko jim je tako nepričakovano Bog vzel hčerko Jozefino, poročeno Tomaselli. Umrli je na porodu. Sinček je ostal, mati pa je postala žrtev svojega poklica. To bi bilo nepopisno žalostno, ako bi, kot kristjani, ne imeli tolažbe v besedah Kristusovih, ko nam govori: "Kdor v me veruje, bo živ, čeravno umrje." Bog je nebesa ustvaril za človeka in kadar pride njegova ura, ki mu je bila odmerjena že pri rojstvu, bo šel v večnost; bo šel živati plačilo, ki si ga je zaslužil v tem življenju, pa naj je bilo dolgo ali pa kratko.

Pokojna Jozefina je bila rojena tukaj. Tukaj se je šolala, tukaj delala in tukaj poročila. Dan njenega dela je bil kratek. Bog naj ji bo obilni plačnik za njene žrtve. Večna luč naj ji sveti. Vsem ostalim pa izražamo naše globoko čuteče sožalje.

Ne smem prezreti nedeljskega koncerta, ki so ga priredili pod (Dajte na 3 strani)

Baragov deklški zbor

Kakor vsako leto, tako bodo tudi letos priredila dekleta Baragovega zbora predpustno zabavo pri mizah. To bo v nedeljo 7. marca in pa na pusti tork 9. marca. Dekleta so že z vso vneto pripravljajo, da bi občinstvo bolj zadovoljile. Nastopil bo tudi priljubljeni kvartet brata Bradač, Samsa in Lube, ki so nam že večkrat prav ubrano zapeli in smo jih vselej z veseljem poslušali. Dekleta nam bodo tudi zapele v zboru, kakor tudi v posameznih solah. Potem bo tudi slovenski ples prirejen od naših prijaznih deklet. Med tem bo pa splošna zabava in ples, da se boste ob prijetni godbi lahko vrteli kolikor vam bo drago in vse to samo za 50 centov. Med tem bo pa tudi ves čas skrbna postrežba z jedjo in pijačo, kar si bo kdo pozelel.

Torej ste vsi prav prijazno vabljeni. Če bo velika udeležba, bodo dekleta toliko bolj z veseljem stregle, ko bodo videli, da njihov trud ni bil zastoj. Saj veste, kako so take prireditve zdaj redke. Kako zelo pogrešamo priljubljeni dramski klub, ki nam je podal toliko lepih in pretresljivih iger iz kmečkega življenja. Žalibog, da se je to prenehalo. Mnogo, mnogo lepe zabave smo s tem izgubili. In tega vzrok je vojna, ki nam je porabila toliko zmognih igralcev in kar jih je pa ostalo še doma, so pa vsi tako zaposleni, da ne najdejo časa za kako razvedrilo. Torej je dolžnost vseh, da to obdržimo kar še imamo, da nam ne bo kdaj žal, ker se nismo hoteli udeleževati lepih slovenskih prireditev.

Zato pridite in napolnite prostor do zadnjega kota obakrat: v nedeljo in v tork na pusti večer. Res je, da je vojna bridkost posegla tudi v marsikatero slovensko hišo, ampak v pošteni družbi se sme vsakdo razvedreti. In če bi bilo v nedeljo preveč udeležbe, da bi ne mogli vsi noči, pa se nikar ne ujezite, pridite pa v tork 9. marca, ker boste ravno tako dobrodošli in imeli boste prav isto zabavo. Vstopnice dobite v Novakovi trgovini ali pa pri Mrs. Makovec v SND in tudi članice vam jih preskrbijo, če tako želite. Le pridite ne bo

vam žal. Začetek bo ob 8 uri obakrat. Na svidenje v šolski dvorani sv. Vida v nedeljo pa v tork. Pozdrav vsem čitalcem, Mary Lach.

Slovan

Naš pevski zbor Slovan je na svoji seji sklenil, da priredi na dan 6. marca svojo običajno domačo zabavo. Vsem vam je že dobro znano, da s koncerti smo morali prenehati za nedoločen čas. So pač take razmere sedaj, da si ne moremo drugače pomagati. Saj vsi vemo kakšne razmere so sedaj in težave so vsepovsod. Težko je dobiti najsihibo godbo, pijačo ali jedajo. Vse je tako neusmiljeno drago in vrhu tega pa še dobiti ne moremo.

Zato pa smo se namenili, da napravimo samo majhno domačo zabavo, ker ti zimski večeri so itak predolgi in predolgočasni, da bi človek vedno samo doma sedel in tako si bomo vsaj en večer ta dolga malo skrajšali. Vabljeni ste vsi tisti, ki ste že kdaj bili pri zboru Slovan in s seboj pripeljite tudi svoje soproje in dalje so vabljeni tudi vsi naši zvesti prijatelji in prijateljice. Ker vas ne moremo vabiti na koncert ali kaj enakega, zato pa vas vabimo na ta zabavni večer, kjer bomo vsi peli "Zdaj pa vsi tako, zdaj pa vsi tako, zapojmo pesem radostno..." Torej ne pozabite v soboto večer 6. marca pridite v Slovenski društveni doma na Recher Ave.

Frank Rupert.

Vaš dohodninski davek

Piše Wm. J. Kennick.

Kako se pa ravna s lastnikom hiše, ki ima samo polovico svoje hiše v najemu? En lastnik pravi: "V moji hiši je deset sob. Jaz stanujem spodaj, in imam družino zgoraj ki mi plačuje \$30 mesečne najemnine. Dobim \$360 najemnine na leto. Moji stroški za popravila so \$75, za papiranje sob spodaj, in \$60, za papiranje sob zgoraj. Koliko naj odbijem od najemnine?" Odgovor je, da se lahko odbije samo tiste stroške, kateri so bili v korist najemnika, torej v tem slučaju se lahko odbije samo \$60. Tisti stroški, katere ima lastnik za svojo lastno stanovanje, ne pridejo v poštev. Torej, lastnik nima pravice odbiti nadaljnjih \$75, za papiranje sob spodaj.

Še nekaj glede življenjskih stroškov, ali "living expenses." Kot je bilo že omenjeno, življenjski stroški niso "deductible." Življenjske stroške se ne dovoli odbiti od zaslužka, ali od dohodkov. Ampak letos je prišel v poštev nov zakon, ki dovoli odbiti nekatere zdravniške stroške, akoravno so taki stroški tudi življenjski stroški. Zvezni zakon pravi, da izvanredni zdravniški stroški se lahko odbijejo. Kaj so izvanredni zdravniški stroški? V splošnem se lahko odgovori, da to so stroški, ki so višji kot 5% (pet odstotkov) vašega zaslužka. Ako je davkoplačevalec zaslužil \$3,000 letne plače, 5% zaslužka bi bilo \$150. Torej, zdravniški stroški bi morali biti več kot \$150 predno bi prišli v poštev. Če bi bili zdravniški stroški (v katerih so vključeni tudi zobozdravniški stroški) \$180, bi davkoplačevalec imel pravico odbiti samo \$30. Kdor želi dobiti odbitke za zdravniške stroške, bi moral dobiti potrdila od zdravnikov za take stroške.

Še nekaj glede lastnikov hiš. Vsak lastnik hiše, ako je hiša v najemu ali ne, lahko odbije obresti, katere mora plačati na svoj "mortgage." Torej, treba je prebrskati koliko obresti je tak lastnik plačal tekom leta 1942. S tem so končani moji članki glede dohodninskega davka, in želim vsem čitateljem, da boste imeli mnogo več dohodkov kakor stroškov.

Nudi se lepa pri

Kdor bi hotel postati član slovenske "The American Bank," naj naslednje pojasnilo: Ker stara zamrznila likvidira svoje premoženje izplača vložnikom njih denar, katere si je med tem časom, do strela 500 delnic.

Delnice nove banke takrat, ob ustanovitvi prodajane po \$25.00. Med tem časom so pa delnice bančne rezerve na višjo vrednost, katere kaže, da so delnice vredne vsaka.

Ker je pa imenovana slovenska in se je je bode to delnice prodajo, se je organizirala, mož, ki so zložili \$30,000 dolarjev, da nam jih sedaj dajo na razpoložljivost v nakup. Bile delnice prodane po \$100, so bile za to kupljene vrednosti, posameznik stala več.

Da pa ne bo pozneje, nja, da se ni dalo nikoli, ali da je kdo hotel koristiti, se tem potopu naznanja, da se dajo vsakemu, ki bi hotel delničar od ene do 5 delnic, to pa kupiti za 5 za \$100. Več kot 5 kupiti, to pa pravi, se da več ljudem pravi, stop do banke. Čas za to je določen do konca meseca marca.

Kakor sem podpisal krat poudaril, da je delničarjev nad 900, to se poudarjam, da je to ne najbolj častno in ne naše društvo, ki vdrži svojega naroda, zavod, ki je najvišja ustanova v Ameriki. Za nakup delnic se glasite pri meni ali pri banki.

P.S. Naj bo še dosti, da delnice sedanje ne nosijo nobene odgovornosti, Na delnice je njena leta odplačevala letno. Upam, da bo doče.

Anton Grdina, predsednik

RAZPISANA NAGODA (Zložil Križkar)

Jaka naš, ki gor na Rožnika živi, kraljuje zadnje dni drži se v usodo premišljuje.

Rad je hodil kam na zajec streljal in v pri tem mu je Brownie pes njegov.

Oni večer "rjavček" se poslovil je od mene nič, ne tebi, zdaj povsod ga Jaka.

In huduje se na ženo ni ga bila priklenila vrata kuhinje odprava je za psa postila.

Brownie bil za hišo skrben varuh in večkrat kako stvar je v hiši pustil, nič ni.

Zadnjič vrečo je deset funtov nekega domov jo je v kot se vlegel in.

Hiša vsa za njim Čbulo reže, uživa Brownie mu ne gre solze bridke vam.

Kdor ga našel bo naj nazaj ga, stvar bo dobil takoj vrečo čbule, vrečo čbule.

ŽALOST IN VESELJE

Spisi Andrejčkovega Jožeta.

Viljem se je ozrl po mirno živel v mestu pri svojem novem gospodu; ali kolikor vem, oni ne sežigajo mrtvih.

"Torej bo kakor požar v katerem njihovih selišč?"

"Najbrž obhajajo kako slovesnost, tedaj napravijo velik ogenj in plešejo krog njega."

Viljem je bil mož ravno v onih letih, ko je jela mladinska ognjenost in lahkomišljenost že slovo jemati in na njuno stopinjo povračati se resnost in trdni značaj, pri vsem tem pa je bil posebno v nevarnostih nekako predzren, in česar se je lotil, ni si dal odreči; največje veselje mu je bilo iskati čudozgodov. — Nocoj sredi temnega gozda v nepoznatih krajih pravi nakrat Tomažu: "Priatelj, jaz grem vendarle pogledat tjakaj, kaj je, saj ne more biti čez dve miljii daleč; ali me hočeš spremiti?"

"To je bilo vendar predrzno v tej divjačini ganiti se kam brez izvedenega vodnika in pa še po noči," pravi Tomaž, "po ta so slaba, večidel še nikakoršnih ni ne; kako lahko se zagazi kam."

"Kakor hočeš, pojdem sam," pristavi Viljem trdovratno.

"Ne, tega pa ne, samega vas ne pustim. Pa vzemi vsaj Hoaksla seboj, on je vajen teh krajev."

Kapitan ni bil koj pri volji, hotel je po sili, da bi šla sama in se že vrnila, preden bi se nasači zbudili, še le po dolgem prigovarjanju je dovolil, da sme iti tudi Hoaksla z njima.

Tiho je zaklical njegovo ime in trenutek potem bil je Indijan že pri njima.

"Kaj želite gospod?" poprašala ponižno.

"Ti bodeš šel z nama," pravi Viljem, "pogledat pojdemo, kaj se godi ondi. Zelo rad bi naravno opazoval indijanske značaje in navade; kar dosle vem, vem le iz knjig, posebno me pa mika videti njihove nočne veselice."

Hoaksla je nagubančil čelo in zmajal z ramama, kot ne bi se popolnoma vjemale njegove misli s kapitanovimi, rekel pa ni nič.

"Pojdi, vzemi dovelj streliva in puško zase, do jutri smo že zopet lahko nazaj."

Kmalopotem so koračili vsi trije proti omenjeni strani. Kolikor bolj so prihajali v gozd, tem težavnejša bila je pot. Po tleh razrašenja trtoviča, spolzka tla, trohnela na vzkiži ležeča debela so močno ovirala hojo. Hoaksla je koračil naprej in s svojim bistrim očesom iskal pripravnost staze. Vse je bilo tiho krog njih, le njih koraki so odmevali, ali pa kak roj farfotajočih ptic, katere so splašili z njih gnezdišč. Slednjič pridejo do majhne višine. Ognjeni žar jim je bil sedaj zakrit, ali kraj so vendar dobro vedeli, kje je, in na vrhuncu so upali bolj natanjko pregledati vse. Pot se je vila po grapah in kroglicastem kamenju vedno navkreber; Tomaž in Viljem sta večkrat spodrsnila ali pa zadela ob kako iz zemlje štrlečo korenino ter poljubila jako neprijetno tla, Hoaksla pa je stopal dalje brez vsega truda, kot bi ga veter nesel.

Po dolgem trudu so prišli vrh hriba in prejšnji žar se jim je zopet prikazal. Bil je sedaj že toliko blizu, da so že popolnoma razločili plamen. — Lepa, le sem pa tam z grmičevjem, sicer pa z obilo travo porasčena ravan se je širila pred njimi, krog in krog jo je odbajal nezmeren gozd. Tam v zakotju se je vzdigala nizka skala in pri tej skali plapolel je velik ogenj.

"Ali kaj pomenja ta ogenj? Kaj se sežigajo kacega mrtve?"

"Hoaksla je zmajal z ramama: "Dvomim; jaz sicer nisem dosti znan s tem rodod, kaj naši severni poglavarji so iz južnijske vedne boje in žigale nasebnikom ter ubežal v gozd, z njimi, pozneje pa sem

NEWBURSKÉ NOVICE

(Nadaljevanje z 2 strani)
vodstvom Frank Bečaja godbeniki St. Lawrence Band.

Prav izvrstno so igrali in sicer težke komade, vsaj nekaj je bilo prav gotovo ne lahkkih. Z igrali so tudi par valčkov tako lepo, da so moji stari čevlji začeli nekako odskakovati po podu, kar nehote. Ti šment ti. Dunajski valčki ga pa res pihnejo. To je pa vse kaj drugega kot kako moderno ropotanje in mjavkanje. Igravci St. Lawrence Band, njih vodja pa tudi starši, kateri svoje fante bodrijo za vaje, zaslužijo pohvalo in priznanje. Prav tako pa tudi organizacija ki skrbi za dobro, to so: predsednik tajnik in blagajnik, kateri si veliko prizadevajo, da naša godba more obstajati.

Ronald Michael Jordanek, Donald Louis Melbar in pa Joyce (Vesela), Lina Shuster, so novi farani. Živijo, živijo! Dobrodošli.

Ali veste kaj? Našega pomožnega organista, Ralph Godeca, nam hočejo vzeti k vojakom. Naj jih poklika brne. Ralph je postal izvrsten organist. Svoje orglarske šole je dodelal že pred par leti in to sicer z "Magna cum laude," najboljšim uspehom.

Prav škoda ga je. Če bi tisti gospodje, kateri vpisujejo, ne bili tako popolni gospodarji glede nabora, bi se morda dalo še kaj napraviti, kaj odložiti. Tako pa imamo samo upanje, da bo tudi pri vojakih Ralph dobil, kako primerno službo in ko pride nazaj, mu bodo nedvomno marsikatera vrata na kor na stečaj odprta. Bog s teboj, Ralph. Drži se in kjerkoli boš že povsod zaigraj in zapoj tisto krasno: "Slovenec sem," pa "Kranjski fantje" ne pozabi.

Nekateri naših fantov pri vokalih so imeli nekaj dni dopusta. Louis Trattar je prišel iz Washingtona, Ignacij in J. Urbančič sta doma. Frank Kristančič je prišel za deset dni domov. Victor Tomšič se je zglasil od mornarice. Anton Peskar je pisal iz Floride in poslal \$10 za nove oltarje. Pisali so še drugi, katerih imena se ravno ne spominimo. Vsem bomo odpisali v bližnji prihodnosti, tudi tistim, kateri nam sploh pisali še niso. Že danes pa prosimo dekleta društva Socialit, da nam bodo blagohotno, kot zadnjič, pomagala napisati pisma, kajti teh bo treba sedaj kakih 325, če ne več. Ta preklicani Stric Sam je posegel celo v naš cerkveni odbor in jemle Matt Slaka, ki je na pomožnem cerkvenem odboru. Od vseh strani nam krade ta hentan Stric fante in može. Ako bo šlo tako naprej, bomo kmalu ostali sami z Papeževim, Vidmarjem in Glifhatovim očetom pa z Bradačevim in Bokarjevim stricem.

Ali ste slišali v nedeljo na Catholic Hour, to je ob šestih vsako nedeljo večer, kako je govoril Monsignor Sheen Rekel je: "Bog lahko vzdigne nečisto kaplico vode iz obcestnega jarka in jo potom zakona naračese visoko pod nebo in jo položi vrhu gore v obliki čiste, bele snežne zvezdice." Tako Bog v svoji vsemočestnosti očisti dušo, najbolj oskrnjeno dušo, v zakramentu sv. pokore in jo naredi angelom enako čisto.

Post se približuje. Kakor druga leta, bomo tudi letos imeli postne pobožnosti in postne govore v slovenskem in angleškem jeziku. Ob torkih, Novena. Ob petkih ob 3 pop., križev pot za otroke. Zvečer ob 7:15 slovenski daljši križev pot. Ob nedeljah dopoldne kakor po navadi. Popoldne ob 2 angleški

govor za mladino in kratek križev pot. Zvečer 7:15 slovenski govori in kratek križev pot.

Bolezen je položila na posteljo Angelo Arko. Urbančičeva mati so bolni že nekaj tednov. John Winter st. je prišel pravkar, še ne popolnoma zdrav iz bolnišnice. Alojzij Verček je na potu okrevanja. Agnes Kužnik je vsak dan boljša, toda za delo še nekaj časa ne bo. Mrs. Valenčič se je morala podati v bolnišnico, da bo pod strogim nadzorstvom, čim prej okrevala. Šrajov oče se držijo še vedno le izbe in blizu postelje. Albina Cesar je zopet na nogah po operaciji. Tako gredo te litanije naprej in nam prav jasno kažejo, da če tudi je vsega drugega za potrebo, je še vseeno nekaj, kar človeku pogosto kali zemeljsko srečo in to je bolezen. Čista, nekarna sreča je le pri Bogu v nebesih.

Trije bratci, Joseph Hrovatove družine, na St. Catherine Ave., ki raznašajo Ameriško Domovino, so darovali svoj prvi zaslužek za misijone južne Amerike, v katerih deluje Father Bogomil Trampus. V tem se vidi občudovanja vredna neosebničnost, ki se bo gotovo razvila v bratoljubnost in druge čednosti. Čestitamo!

Ravno ob koncu tega pisanja se je zglasil Pvt. Paul Bizjak iz Floride. Paul je sin Paul Bizjakove družine na Macomb Ave. Prišel je na deset dni dopusta obenem pa tudi zato, da popelje svojo nevesto Estelle Barno, pred oltar. Paul je pri kanonirjih, kateri bodo sukali velikane na sovražnika in njegova taborišča. Naše čestitke k njegovim porok. Pa pazi, Pavle! Vse drugo smeš streljati, le kozlov nikdar.

Opera v Clevelandu

Kakor je bilo že poročano bo operni teden v Clevelandu od 5. do 10. aprila. V tem času bo podanih osem svetovno najbolj priljubljenih oper združenih z baletom, katere nam bo podala Metropolitan operna družba iz New Yorka.

Ves program tega opernega tedna je tako sestavljen, da bo odgovarjal in času in razmeram, v katerih se nahajamo in pričakovati je, da bodo te predstave tudi dobro obiskane, saj je 12,000 ljubiteljev opere glasovalo 14 proti 1, da se tudi letos vrši operni teden v Clevelandu, ki je skoro bi rekli drugi dom Metropolitan opere.

Otvoritvena predstava bo z Verdijsko opero "La Forza del Destino" (The Force of Destiny) in zaključna predstava pa bo "Il Trovatore." Vse opere, ki bodo podane v tem tednu, je podala Metropolitan družba že z največjim uspehom.

"Il Forza del Destino" ni bila predvajana v Clevelandu že od leta 1927 in je bila v zadnjem času največja senzacija v New Yorku. V torek 6. aprila bo opera "Faust" in v sredo pa bo nastopil v operi "La Traviata" James Melton priljubljeni radijski pevec. V četrtek bo opera "Carmen" z Gladys Swarthout v glavni vlogi. V petek popoldne bo opera "La Boheme" in v istem času bo tudi nastop baleta v "Dance of the Hours" iz "La Gioconda"; zvečer pa bo opera "Aida," v kateri nastopijo Stella Roman, Brun Castagna in Lawrence Tibbett. V soboto popoldne pa bo opera "The Barber of Seville" in zvečer pa bo gala predstava z opero "Il Trovatore."

Sedeži so po \$1.10, \$2.20, \$3.30, \$4.40, \$5.50 in \$6.60 vključno federalni davek. Naročila po pošti sprejema Union Bank of Commerce, E. 9th and Euclid Ave., Cleveland, Ohio. Prodaja vstopnic se prične s 15. marcem.

ŽIVLJENJE IN SMRT MOHORSKE KNJIGE

Spisal F. S. Finžgar.

1. Župnika Janeza premišljevanje.

Selski župnik Janez ni tisti dan natanko vedel, ali je žalosten ali je jezen. Prišel je namreč čas, da mora odposlati ude Mohorjeve družbe v Celovec.

"Da se Lukež ni zapisal? Lani je bil, letos ga ni. — Viž ga! Počivavnik je tudi umakal. — Pa ima denar! In otroke, da bi brali. In ga ni. — Zalogar! Kje si pa ti? Ni te! Lepa reč. Zato ti pa bero otroci v šoli, kakor bi s škurbasto čeljustjo glodal kosti."

Župnik Janez je sedel in se lotil izpraševanja svoje narodne vesti.

Ali se ni zadosti potrudil? Nadrobno je preudaril vso stvar, in vest mu ni očitala zanikarnosti. Tri nedelje je govoril z lece. Vrlo premeteno je zamislil svoje priporočilo. Najprvo je govoril na srce starim tetkam in materam. Naznanil jim je, da izide molitvenik, ki bo tiskan tako debelo, da bodo branje lahko opolnoči brez luči otipale s prsti. Videl je na starih obrazih veliko zanimanje ter je bil zadovoljen. Obrnil se je nato do gospodarjev. Razodel je veliko sočutje s težavami kmečkega stanu, napeljal besedo na krvavo potrebo, da se loti kmet umnega gospodarstva, da opusti zastarane navade in se loti dela, ki mu bo več koristilo. In takih nauk se dobi v Mohorjevih knjigah. Zakaj poduka je treba. Nihče še ni moder kanil z lune na zemljo. Tudi gospodarji so resno priklivali in na koro, za ograjo, kjer so bili bolj brez skrbi pred župnikovim pogledom, so se nekateri celo dregnili s komolci. Dekletom in fantom je pa pripovedoval o lepih povestih, gniljivih dogodkih, ob katerih se lahko do solz joka, včasih pa smeja — kakor je zapisano. In vsega tega bo več kot dosti v knjigah, ki se dobe — za dve kroni. Tudi tu ni njegova beseda padla v veter. Nekateri fantje, ki so pod komom sedeli, so celo vstali in iztegnili vratove preko glav svojih prednikov.

"Dobro znamenje," se je razveselil župnik Janez. Da so pa dobile njegove besede še skupno glavo, potrkal je na slovenski ponos svojih župljanov in jim razodel z vzvišenim glasom sledečo resnico:

"Ni ga naroda v Evropi, in še nekaj postaj za Evropo ga ni, ki bi imel tako družbo, kakor mi Slovenci. Za vse skrbi: za dušo in telo, za žalost in veselje, za ljudi in za živino — za vse! Kdo bi torej, ki je Slovenec, ne bil ponosen nanjo? In kako bi bil ponosen, če bi se ne vpisal vanjo? Torej pridite, naročite se na knjige. Vsaka hiša naj jih ima, otrok otroci jih bodo brali in se učili, vam bodo pa hvalo dajali — še v desetem rodu — za tiste dve kronici."

Tako je govoril župnik Janez prvo nedeljo. In govoril je še bolj navdušeno drugo nedeljo. Ker pa udov le ni bilo v župnišče, kakor si je želel, je povzel besedo še tretjo nedeljo. Takrat ga je narodno navdušenje zapeljalo, da je govoril v gorskem zakotju brez okolišev naravnost o kulturi in prosveti slovenskega naroda, kar je ljudi nepopisno očaralo samo zato, ker niso gospoda čisto nič razumeli.

Na današnji dan ga je zaskrbelo edino to, ko je zapisaval skromno število Mohorjanov, če mu ni vse reči vsaj deloma pokvaril njegov zadnji govor. In zato ni vedel, ali bi bil žalosten ali jezen.

"Kar je, je. Če nočejo, pa nočejo. Ako izbezaš grilčka iz luknje, pride ti ritenski ven, zagleda božje solnce in zbeži v temo nazaj."

Zapečatil je ude, udaril je zno po znamki, segel po zakravljeni palici, poklical izza peči psa Peruna in šel.

Sestra Marijana je zinila, ko ga je srečala v veži. Toda beseda ni prišla iz njenih ust. Zakaj nevarno bi bilo nagovarjati župnika Janeza, kadar je prišel z namrgodenim čelom mimo nje.

Premišljujoč v srcu, ali je žalosten ali je jezen, se je župnik napotil s hriba v hrib proti Zalazu. Namenil se je k bolniku, katerega je pred kratkim opravil z vsem za smrt.

steno ali jezen.

Premišljujoč v srcu, ali je žalosten ali je jezen, se je župnik napotil s hriba v hrib proti Zalazu. Namenil se je k bolniku, katerega je pred kratkim opravil z vsem za smrt.

Premišljujoč v srcu, ali je žalosten ali je jezen, se je župnik napotil s hriba v hrib proti Zalazu. Namenil se je k bolniku, katerega je pred kratkim opravil z vsem za smrt.

DELO DOBIJO

Voznik dobi delo
Takoj se sprejme voznika, ki bi s trukom razvažal mehko piščajo. Unijska plača in ure. Zglasite se pri Double Eagle Bottling Co., 6517 St. Clair Ave. (Fri. x)

Oskrbnice

v starosti 21-44
Morajo govoriti in razumeti nekaj angleškega.

Dokaz o ameriškem državljanstvu. 5 dni dela v tednu od 5:43 do 12:43 zjutraj.

Dobra plača na uro.

Stalno delo.

Zglasite se osebno, razen ob nedeljah na

700 Prospect Ave.
soba 901

The Ohio Bell
Telephone Co.

IZUČENI OPERATORJI
BORING MILLS
(Horizontal in vertical)
LARGE PLANNER
RADIAL DRILL
Plača na uro, vrhu overtime. Ako ste zdaj zaposleni pri vojnem delu, se ne priklajate.

WELLMAN ENGINEERING
7000 CENTRAL (56)

Voznik dobi službo
Sprejme se voznik, da bi razvažal pivo. Dobra unijska plača in stalno delo. Mora biti star nad 33 let. Taki ki so zaposleni v vojni industriji, naj se ne priklajajo.

John Drenik
23776 Lakeland Blvd.
Tel. KE 5500. (55)

Gornja slika nam predstavlja zapadno-afriško lepoto iz slavnega pristanišča Dakar, katerega so nedavno zavzeli zavezniki. Značilna je njena nedeljska frizura.

MALI OGLASI

Peč naprodaj
Naprodaj je White Star peč za \$30. Zglasite se na 732 E. 200. St. (56)

Opremljene sobe
Oddajo se opremljene sobe dvema moškima; blizu Graphite Bronze Co. Zglasite se na 1550 E. 74. St. (56)

Lepa prilika
Naprodaj je hiša za 2 družini, 10 sob, 2 garaži; nahaja se blizu 185. ceste. Jako lepa hiša, dobro narejena in po zmerni ceni.

J. Knific Realty
18603 St. Clair Ave.
IV 7540, zvečer KE 0288. (54)

Stanovanje v najem
V najem se odda 3 sobe s kopalnico. Nahaja se na 4084 St. Clair Ave. Pokličite KEmmore 5135. (X)

Ignac Slapnik, st.
CVETLIČAR
HEnderson 1126
6102 St. Clair Avenue

MERRYMAKERS CAFE
4814 SUPERIOR AVE.
Vedno vesela družba
Prvovrstno žganje - pivo - vino okrepčila

BLISS COAL CO.
PREMOG IN DRVA
Zastopstvo
WHITING STOKERS
22290 LAKELAND BLVD.
KEmmore 0808

COOK FURNACE & SHEET METAL
Dela in popravila za vseh vrst furnezov
Pokličite KEmmore 1221
525 E. 152. ST.

BODITE PREVIDEN VOZNIK
Mnogo nesreč se pripeti radi pokvarjenih oči. Dajte si pregledati oči, da se boste počutili varne. Vid mora biti tak, da lahko razločite številke na metru brzine, da vidite, kako hitro vozijo. Imamo 30 let izkušnje v preiskovanju vida in umerjanju očal. Zadovoljni boste v vsakem oziru.
Mi imamo polno zalogo elastičnih nogavic za zabrekle žile.

EDWARD A. HISS
Lekarna-farmacija in optometrijske potrebščine.
7102 St. Clair Ave.

RUDY BOŽEGLAV WINERY
6010 ST. CLAIR AVE.
Najfinejša vina, domačega izdelka, dobite na kozarce ali v večji količini za na dom.
Postrežemo tudi z okusnim prigrizkom.
Se priporočamo!

Oblak Furniture Co.
TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvo in vse potrebščine za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HEnderson 2978

Točna postrežba!
Zavarujem vam vašo hišo ali pohištvo, kot tudi vaš avto. Točna in zanesljiva postrežba. Za podrobnosti vprašajte
John Prišel
15908 Parkgrove Ave.
KEmmore 2473-R. (Fri. x)

ZAKRAJSEK FUNERAL HOME, Inc.
6016 St. Clair Ave.
Telefon: ENdlicott 5113

MAKE EVERY PAY DAY BOND DAY
JOIN THE PAY-ROLL SAVINGS PLAN

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERSE

Dva dni je bil Henrik brez presledka v službi na nogah, to mu je zdelo izmučilo telo, in njegova zdrava mladost je zahtevala pritrpano spanje. Vlegel se je na posteljo. Toda, komaj je položil svojo temno glavo na svilnato vzglavje, že se je zdihujoč zopet dvignil. Ubožica! Nad njeno zlatokostanjevo glavo je bila kamenita mrtvaška glava, nanjo se je trudna naslonila, in potem so raznjoraztrgali rožni venec, in vendar je tako mlo prosila:

Vsaj to mi pustite! In on je vse to videl raz konja in ji ni pomagal. To je bilo zanj grdo in sramotno, in če mora sploh kaj obžalovati, mu je samo to žal, da ji ni preje priskočil v silo, ki bi bila morala gant volkovo srce.

Ura je bila; bilo je eno uro pred polnočjo. V Henriku se je težka utrujenost borila s podobno ubogo Štefane. Slednjič ga je premagala utrujenost, in zaspal je. Sanjalo se mu je, da iz postranske sobe sem nekaj svetlega tiho prihaja in se mu smehlja. Zdrnil se je v sanjah, ker se mu je zdelo, da prihaja rajna mati; pa prihajalo je vedno bližje in bližje, in ni bilo mrtvo ampak živo, in je bilo neizrečeno mlo, kostanjevokodrasno, in je imelo modro obleko in belo rutico; sklonilo se je nadenj s sklenjenimi rokami, prav tako, kakor je stala na sramotnem odru; in zopet se je zdrnil, pa le od hrepenenja, le prehitro so se razblinile sanje. Rdeča luč se je skozi razpoke vrat vtila v sobo in strelci so prilomastili noter. Straža se je menjala. Dvignil se je in je zavpil skoraj še v polsnu: "Kaj je s Štefano?" Dva moža sta nerodno kakor medved prištorkljala k postelji, eden je nosil smolnato bakljo, s katere je kapalo na gobelinovo odejo, pod katero so počivali krasni udje mladega junaka.

"Kaj misli gospod Henrik?" je vprašal prvi.

"No," pravi drugi, "Štefana. Baje je bolna."

Henrika je minila zaspanost in utrujenost. Usedel se je. Bolna! Uboga, uboga mala! In jaz sem ujet.

Jezno je pogledal moža, ki je držal ključ v rokah.

"Ti, čuješ!" je rekel. "Dobro zakleni — jutri uidem!"

"Ne, ne, gospod Henrik," ga je pomirjeval medved. Potem sta oba štorkljala ven. Ključ je zahreščal.

Henrik je od bolečine zaril glavo v svilnato blazino. Štefana je bolna!

Ležal je v mesečini in je čutil ter ni mislil drugega, kakor, kako bi ušel iz ječe, da bi potem jahal v Štajerdorf, da vidi, kako gre mali ubožici. Vrata so bila zaklenjena z železjem in zapahnjena, z okna doli do tal je globoko deset sežnjev, toda poskusiti hoče. Če se ubije, se boli mala kaj jokala? To bi bilo sladko.

XV.

Prva slabotna jutranja zarja je pordečila nebo nad Štajerdorfom, kar so skozi jutranjo tišino iz mesta sem zatrobili rogovi. Jezdec je iz mesta dirjal proti Vogelzangu; težka pest je udarila na vrata Hendelovega gradu; kakor obsedeni so tekali služabniki semtertja; stotnik Gifin je v bojni opravi ropotal po stopnicah proti prvemu nadstropju. Zgodaj se je Henrik zbudil iz mrzličnega spanja. Vzglavje mu

je bilo vse premočeno od solz, še enkrat se mu je sanjalo o njej, pa strašno. Ležala je v Vizerfeldu v snežnobelem prtju, smrtno ranjena, na zeleni trati; klečal je pri njeni glavi ter se je zaman trudil, ustavil kri, medtem pa so trobili rogovi in so ropotali bobni; ko se je sedaj prebudil, so še močnejše trobili naprej.

Zmešano se je oziral okoli, klical jo je z imenom: Štefana, Štefana! Bil je sam v svoji sobi in se je zopet zavedel, da je ujet.

Rogovi pa so trobili naprej, to je bilo znamenje za napad.

Skočil je s postelje, prisluskoval je pri vratih in je ven zaklical straži, kaj se je vendar zgodilo.

Vojaki so zavpili zunaj skozi zaprta vrata: "Upor je! Papežniki se dvigajo! Hočejo masevati dekle." Štefana da se močno joka za rožnim vencem in za obleko, kar ji je vzel rabelj, ljudje pa da so sedaj vse navalili na sodnika. Zabavljajo in lažejo, da je sodnik naročil rablju, naj jo okrade. Pravijo, da bo moral to drago poplačati. Dekle, ubogo, nežno dekle se joka! In očeta mu obrekujejo ter mu žugajo. In ljudstvo se dviga k upor! On pa, ki ga sedaj kliče čast na njegovo mesto, je zaprt in zaklenjen kakor tat in morilec. Z mrzlično naglico se je oblekel.

"Možje!" je zaklical ven. "Spišem pismo, ki ga naj takoj eden izmed vas ponese k očetu." In pisal je, pisal s treso so se roko ter je prosil v pismu očeta za prostost. V nevarnih, vojskih časih da so včasih izpuščali na prosto celo hudodelnike, če so potrebovali njihovo moč; on pa da ni nikak hudodelec.

Nebo je vedno bolj rdelo, in vedno drugod so trobili rogovi.

Tri kompanije so bile v gorški in grajski ulici pripravljene na odhod. Rogovi so zatrobili k odhodu.

Gifin, stotnik, je po sodnikovi pisarni, kjer so služabniki prižgal sveče, korakal gor in doli. S težkim, mogočnim korakom se je prikazal sodnik, ki je nad jutranjo obleko imel ogrnjen soboljev kožuh. Gifin, v prsnem oklepu in z železno čelado na glavi, je urno rekel:

"Vse časti vredni gospod, ne zamerite, da vas motim, v Štajerdorfu izgleda silno slabo, vso noč je vrelo tam, smo pred uporom. Ljudi se je polastila besnost, žugajo, da bodo zažgali vašo jeklaro v Širningerjevi ulici, ter venomer vpijejo: jeklo za kamen! Ljudje so kakor nori... če gre dolgo, bodo udarili že tekom ene ure."

Na sodnikovem železnem obrazu ni zatrepetala niti ena mišica. "Kje so vaši topovi?" je vprašal.

"Pri mestnih vratih stojijo. Toda strelci se upirajo, in tudi drugo vojaštvo je tako klejasto, kakor še nisem doživel..."

Prva kompanija zahteva svojega lajtnanta, sicer ne odkoraka, in tudi jaz — visoko se je sklonil štajerski junak — "zahtevam: dajte ga nam ven!"

"Zahtevajte, kolikor hočete," je rekel Hendel. "Ne izpustim ga. Ni še prosil odpustanja. Ostane ujet."

"Gospod Hendel!" je vzkliknil stotnik Gifin, "to ni nič! To je trma! Povem vam, v Štajerdorfu gre slabo! Zarotniki so oboroženi do zob! Luteranski Štajer je v nevarnosti! Vi pa zapirate kot hudodelca junaka, ki ga hoče vojaštvo. To je krivica! Pa še marsikaj drugega ni bilo prav, ne zamerite mi moje odkritosrčnosti. Vi sami ste pripravili papežnike do teh

skrajnih korakov. Bili ste pretrdi. Vsak moški, vsaka ženska v Štajru pomiluje ubogo deklico, ki leži zelo bolna. Tega bi ne bili smeli storiti!"

"Že zopet začenjate z ubogo deklico, vi ste res ubog stotnik," je zarežal Hendel z divjim, žugajočim pogledom.

"Že dosti farjev in smrkavcev mi je reklo, da nisem prav storil, tudi par luteranskih hinavcev, predvsem moj nečak, Bertold iz Piraha. Sto sramotilnih pism gori doli v kuhinji. Kdo si upa reči Hendelnu: Slabo si naredil? Kdo more pokazati enaka dela, kakor jih je dovršil Hendel? — Ubogo dekle! Naj bo bolno! Če umrje, naj umrje! Kaj nam je zanj? Jaz in moje delo je vredno več kakor življenje tisoč vrlih deklet, kamoli kakor življenje farške vlačuge."

"Seveda, gospod. Toda prosim, za to ne gre!" je trmasto odgovoril stotnik. "Ne gre za dekle, ne gre za Vaša dela, gre za Štajer! Štajer! za Štajer, ki je, kakor pravite, Vaša edina ljubezen — pa vidim, to so samo besede, prav nič Vam ni za Štajer."

Sodnik je z dvema prstoma useknil plamen sveče, ki je mrtvaško brlela v jutranjem svitu, nato pa je rekel v zamolkli jezi: "Niso to prazne besede. Če res ne morete ničesar opraviti brez mojega fanta, potem pojdite gori v sobo, odprite jo in ga pripeljite doli. Tu, kjer vi stojite, naj stoji in naj prosil odpustanja za svoj nesramni čin. Ako to stori, je prost in naj gre k svoji kompaniji; ako se obotavlja naprej, ostane ujet. Moja beseda je beseda." (Dalje prihodnjič.)

Zlata riba s svojimi velikimi očmi ima najslabši vid med ribami.

Lepa izbira!

Pri nas dobite lepo izbiro MODROCEV, cotton, felt in innerspring, razne velikosti od \$11.95 naprej.

Fedre, železne postelje, linolej, preproge.

GRAND, MAGIC CHEF, NORGE plinske peči in FRIGIDAIRE električne kuhinjske peči od \$67.95 naprej.

Pridite in izberite.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 St. Clair Ave.

6119 St. Clair Ave.

Ustanovljeno 1908

Zavarovalnino vseh vrst vam točno preskrbi

HAFFNER INSURANCE AGENCY

6106 St. Clair Avenue

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

Mi dajemo in izmenjavamo Eagle znamke

THE MAY CO'S BASEMENT

DAJTE DVAKRATNO AMERIŠKEMU RDEČEMU KOŽUHU 1943 VOJNI SKLAD

Privlačni

Mink-dyed Coney

KOŽUH \$49

poleg davka

Kožuhovine fine kakovosti v trajnih stilih!

Krasni Mink-dyed Coney kožuh temno rjavi kožuhi—ukrojeno izborno pristojajo vašemu življenju—so udobni—praktični topli! Mere za dekleta in žene

Nudi se primerne pogoj na odplačila

THE MAY CO. BASEMENT

NOVICE, ki jih potrebujete

NOVICE, ki jih dobite še sveže

NOVICE, popolnoma nepristranske

NOVICE, kolikor mogoče originalne

NOVICE, ki so zanimive

NOVICE z vsega sveta

vam vsak dan prinaša v hišo

AMERIŠKA DOMOVINA

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo